

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21642/2022
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војкан Војиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција КПЗ Ниш, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1898/22 од 15.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1898/22 од 15.09.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1898/22 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4787/19 од 14.12.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати 350.000,00 динара и то за претрпљене физичке болове 150.000,00 динара, претрпљени страх 100.000,00 динара, и претрпљене душевне болове због умањења животне активност 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених до тражених износа за претрпљене физичке болове и страх, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 102.023,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште за главну расправу заказано за 08.12.2020. године. Ставом четвртим изреке, тужилац је ослобођен од обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1898/22 од 15.09.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и другом изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 79.523,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као о изузетно дозвољеној.

Побијаним правноснажним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, везано за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против одлуке о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаним другостепеним решењем преиначена не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије у овом случају не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић